

Vai mie de durerea mea! Rana mea e mare,
și numai cu abonamente se poate vindeca.

Jeremia, cap. 10, st. 19.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Contrașicuri cu musca pe căciulă.

Poporul bastinaș al Ungarii își părăsește patria, cu și fără pasapórt, și la reîntórcere nu se cugetă; din contră Ovreii întră, cu și fără pasapórt, în Ungaria, și care întră odată, ala nu mai iese

CU Cluj / Central University Library Cluj
* * *

Unii șic, că un țeran a prins pe popa din Rîu-Sadului de barbă și l'a suit călare p'un cal; alții, din contră, susșin, că țeranul, prinșend pe popa de barbă, l'a tras jos de pe call

* * *

Unii povestesc, că popa Bostan din Reșinari s'a bătut cu crâșnicul sêu Licoiu; alții, că crâșnicul Licoiu s'a bătut cu popa Bostan!

* * *

În sate, al căror nume, amăsurat lexiconului kultur-egyletistilor, s'au maghiarisat, dobitócele, scóse la pășune, nu se mai știu întórc, acasă; din contră, în sate cu nume curat maghiar, în care Ovreii au ocupat curiile și moșiile maghiarilor, kulturegyletistii, scoși la pășune pe câmpiile ministrului de finanțe Vekerle, și dacă vreau se se întórcă acasă, nu'și mai află vatra părinșiască!

* * *

Se povestește, și dacă n'ar fi, nu s'ar povesti.

Se povestește, că comitetul nostru național-politic, cu locuința în Sibiu, a comandat mai multe cutii de „Zacharlin“, pentru ca vestitul său memorand se nu prăsiască molii!

* * *

Se povestește, că preoteasa popii din Șamert, sătulă de unire, a trecut la neunire cu scop de a face cu un neunit o nouă unire!

* * *

Se povestește, că în Deva, un naș, la botezul finuso, provocat de popa botezător, ca se lapede pe fins'o de satana, n'a voit ȃicȃnd, cȃ numai pe ȃla'l are, dar' ȃn fine, la a treia provocare din partea popii, totuși l'a dat dracului!

* * *

Se povestește, cȃ Bartolomeiu, ducȃnd ȃn calabrias dȃuȃ belez una dupȃ alta, s'a jurat pe toȃi sfinȃii cei cu cȃrne, cȃ, la 6 sȃptȃmȃni dupȃ mȃrtea sa, va face Drȃguȃii o pomanȃ cu toȃi popii din țera Frȃtuȃilor!

* * *

Se povestește, cȃ Ovreeii din Blaj pretind fȃrȃ pardon, ca toȃi locuitorii din Blaj, pȃnȃ chiar și Basiliȃii, se se taie ȃmprejur!

* * *

Se povestește, cȃ țigancele din Fȃgȃraș, conduse de principiul economic, care ȃnvȃȃ: „Dacȃ n'ai fȃinȃ d'o mȃmȃligȃ mare, fȃ dȃuȃ mai mici,“ ȃn ultima lor ședinȃ generalȃ dela ușa cortului, au decis cu unanimitate de pupeze ȃnfiinȃrea a dȃuȃ reuniuni de dame naȃionale pentru creșterea strȃnepȃtelor lui Noe: Una gr. or. și alta gr. cat.!

Tótă buba-și are leacul.

Mult mă mir și mă desmir
Cum voinicul Dragomir
Alias György Alexics
Vestit este păn' aici?

Mult mă mir și mă ciudesc
Când la dânsul mă gândesc:
De unde-a putut se sugă
Teoria lui cea scumpă!

Știm vre-o câteva fabrici
A la Gyorgye Alexics:
Cum e Goldiș, Hunfalvi,
Gerguț Moldovan, Réti.

Știm cum-că p'acești finanți
Az az nyelvtan fabricanți
Numa'n zădar s'ar trudi
Chiar Paster ai lecul.

Știm că Cipariu, Odobescu
Și Hajdeu cu Maioreescu
Și cu ceilalți vrăjitori
Lor nu li-or da ajutoriu.

Dar' nu știm, dac'ar cerca
În „Calicul” lui „Popa”
O leacă ai tămâia,
Dóră de s'ar vindeca?

Nu'i vorbă, ei cât fu véră
Cam mult umblară p'afară
După bureți prin celi văi,
Sub garduri la ciumă fâi,

Prin păduri, la mătrăgună,
Și... póte... or pierdut o strună.
Deci: bine ar fi și cu scop
Se'i adunăm la un loc
Unde nu'i nici călbéză
Nici sórele n'o se'i arđă;
Cum este un balamuc,
Unde ori și ce năuc
Teorii póte se facă
Și vorbí vorbe de clacă.

Asta dacă n'ar succede,
Cu alt mijloc vom purcede,
Puneneom la descântat

Celui la minte stricat:
„Luminate Dragomir
Nespinóse trandafir
Tu urđică din Bănat

Scaiu muscălesc din Arad;
Tu, ogrinjule din fên,
Ce ca stipendist român
Cuteđi a scrie prostii
Sub nume de teorii
Despre firea limbei nóstre,
Tu mărăcin de pe cóste!”
Cătră tine m'adresez,
Étă ție-ți cuvintez:

Piei din casă, grajd și șură,
Usce-ți-se limba'n gură
Cum uscați-ți-s crerii'n cap
Ca și córnele de țap,

Mort se clănțănești din dinți	Fireai la Unguri ocară
Se mi te înveți se minți!	Prindăte lupii și câinii
Ori a minți de nu vrei	La voi în fundul grădinii
Ostenelă se mi-ți iei	Unde's mai înghimpoși spinii,
Mai întâiu se'nveți azbuchi	Cât se te plângă creștinii!
Tu nătâng în patru muchi.	Umblareai tot după glorii
Apoi se te apuci de scris,	Ca celibii după rochii,
Fireai comede și rîs!	Fugireai o săptămână
Ér' de nu, étăți descânt,	Tot cu pălăria'n mână
Ție Alexics-ți cuvânt:	L'academii maghiare
Umblareai din țără'n țără	Până ce te-or premiare.

Bate-ai róta ca țigani

Până ți căpăta banii

Dela atare egyletek

Pentru magyar emelek!

Tempora mutantur.

Ești holteiu, ești bun de gură,
 Chiar calic, nimic se'ți pese
 Cu mâncări și beaură
 Damele o se te'ndese,
 Căci le faci glume cu haz
 Și le trece de năcaz.

Fi strengariul cel mai mare,
 Mințește ca nime'n lume,
 Damele vor fi în stare
 Se'ți dee un mândru nume
 Numai dă-le drept în toate
 Că și dela stréng te-or scóte.

Mai fi nițel cam obrasnic,
 Pișcă, mușcă pe nana,
 Fi lingușitor, fățarnic
 Și toate ți-or aplauda,
 Și vor ți-ce'n graiul lor
 Esta nu'i tufă, îi ficior!

Dar' de pui gând serios
 Se fundezi o familiă,
 De afli că'i de prisos
 A trăi din strengărie,
 Multe-or țice, negreșit,
 Sărmanul, este smintit!

Ți-ai ales după plăcere
 O fetiță potrivită
 Care nu are avere,

Cu rude nu'i ocolită,
 Atunci favoritele
 Tóte'ți arēt spatele!
 Și cele ce odinióră
 Te adorau ca p'un ȃeu
 Acuma pe ulicióră
 Vor ferí din drumul tēu,
 Numai se nu le'ntâlnești
 Căci mai mult holteiu nu ești!

Și'ți vor vorbí de soție,
 Vorbivor chiar și de tine,
 Vorbivor rēu, nu bine,
 Vor aduce mărturie
 Mătură și feréstra
 Că nu ți-au deschis calea.

Deci, holtei, prietinii mei,
 De vreți trecere'n femei
 Vē spun, nu vē însurați
 Și mințiți neconturbați,
 Spuneți verđi, spuneți uscate
 Nu vē temeți de pécate.

Asta'i legea'n omenire:
 Índată ce te faci mire
 Lumea mi te ocolește
 Prietinel nu'ți mai vorbește,
 Căci nu poți la strengării
 Continu cu el se vii!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Acum Mărcuț dumniăta
Sai în sus cătră Turda
În comuna Sânmihaiu
Și acolo veți alaiu.

Dac'acolo vei ajunge
În biserică te'i duce,
Și vei vedea cu prisos
Un lucru prea curios.

Popă, dascăli și popor,
Nime nu'i cu capul gol
Ci'i cu căciula pe cap
Numai cât n'au pip'ă'n dinți.

Și nu numai jidovii
Dară chiar și Români
Au luat acest metod
Cu norod și cu preot.

Dute Mărcuț, bate-le
 Cu cuie căciulele
 Cătră cap, că ȕeu cumva
 Vântul le pôte lua.

Și din cap descoperit
 Pôte lesne, negreșit
 Mintea a evapora
 Și remân cu prostia.

De aci, Mărcuț dumniata,
 Mergi o leacă la Mada
 La popa Ioan Bogdan
 Care'i un vestit țigan.

Nu'i destul că'i beutor
 Și cărtaș și prădător,
 Cu toți țiganii „per tu“
 Dar' un scandal mai făcu.

Vru se facă chiar cu silă
 Necinste la o copilă
 Tinără, nevinovată,
 Acum legea o se'l bată.

Ia deci pe acest gigan
 Mai spurcat ca un țigan
 Tunde'i përul, rade'i barba
 Și'i lasă numai pipa.

În loc de cădelniță
 Dă'i tuzul și o crăiță,
 Eară în loc de prescură
 Wagenschmir bagă'i în gură.

De cât p'un așa măgar
 Së lași Mărcuț la altar
 Mai bine du'l la pășune
 Pe dealuri cu mărăcine.

Și-apoi hop, Marcule hop,
 Că te-om face protopop
 Ortodox în Mercina
 Colo lângă Oravița.

Că protopopul de aici
 Numit Ioan Popovici,
 Din cinstita'i lefteriă
 A făcut măcelărie
 (În Bănat ȕic căsăpie).

El belește dascălii
 Cari vreau în posturi a fi,
 Și gendarmi scôte prin sate
 Ca se'i facă dreptate.

Iuda din Iscariot
 Încă-ar putea fi preot
 Și protă ca ăst căsap
 Cu barba chiar ca la țap.

Ia'i deci locul, Marcule,
 Lui sfărîmă'i ósele,
 Cum sfarmă el dascălii
 Cari nu'i numără banii.

Sătul de bacșiș se fie
 Fă din sfânta'i ținghilie
 Tot puzderii, ear' din barbă'i
 Fă dracului pământuh!

Frunză verde de cireş
 Mărcuţ, la Caransebeş,
 Se te duci la Popea
 Se te rogi se'ţi dea cârgea
 Numai p'o lună şi-o ăi
 Până'i putea izgoni
 Câţiva berbeci cerbicoşi
 Şi ăpi încăpăţinoşi
 Din frumoşa turma lui,
 C'ăia's popii dracului.

 Cârgea dacă ăi-o va da
 Dute la Răchitova
 La popa Mitrofan Simu
 Şi'l învaţă tipicu !

 P'ăcest ăap neruşinat
 Mi'l castréză negenat,
 Taie'i córnela din cap
 Şi'i scóte dinţii din gură.

 Că-mpunge ca taurii
 Apoi muşcă ca câinii
 Şi-mproşcă ca măgarii
 Şi vinde şi inele.

 Doba el o ştie bate
 De pe note, ear' în carte
 E atât de procopsit
 Cât mă tem c'a nebuní
 Când aş şti că are minte
 Ori baremi puiu de omeniă.

 Apoi Mărcuţ, dumniata,
 Se te duci chiar la Gaşsa

Tocma lângă Vilagoş
 Şti, dincolo de Lugoş.

 Dacă'n Gaşsa vei intra
 Tu pe popa li căuta
 Acasă de nu li-afla
 Caută'l la nepótă-sa.

 Că popa Arsici Ilie
 Ca popă de omenie
 Îşi înmulţeşte turma
 El şi cu nepótă-sa.

 Apoi minte ca şi-un căne
 Că copii nu's ai lui,
 Nu ceteşte foi române
 Şi suduie troiţa.

 Esta, Mărcuţ, negreşit
 Ar trebui jupurlit
 Ras bine şi tuns frumos
 Şi-apoi scos la iarbă verde.

 Apoi Mărcuţ mult mă mir
 Că nu mergi la Balomir
 Unde popa Ioan Suci
 Urméză'n lege pe turci.

 El cu iubitul său vër
 Ca un mare cavaler
 Cântă la o psaltichie
 Ce nu se póte nici scrie.

 Hârtia mult răbdătóre,
 Dar' mi milă şi mă dóre

Se scriu tot ce-ar fi de scris	Mai onest, mai pe tipic,
Despreacești doi masculuri grași.	Crede'mi părinte vlădic.
Apoi dacă'ți reflecta	Marcule, de ti'ndura
Că's veri buni, dreptul mi'ți da	Dute și la Têrnova
Când ȃic că în Turcia	Colo'n falnicul Bănat
Ca ei țigani n'ai afla!	La un popă nespălat.
Și-apoi îs veri și's preuți	El se chiamă Todoran
Ba încă se pretind culți,	Și'i mai mult pe la jidan
Și totuși țin de-a'ndemână	Decât pe la casa lui,
Amêndoi o concubină.	El se'nchină spirului.
Ba încă popa Niculae	Dacă'i beat, ȃice o ho,
În a dragostei văpaie,	Hai se jucăm domino,
S'aruncă cu douăe odată	Apoi jócă și tot bea
Și cu mamă și cu fată.	Până'i popa mai purcea.
Și totuși sfântul vlădic	Beat fiind, cere mâncare
Crede că după tipic	La jidanul, pe parale,
Se pòrt'acești doi preoți,	Ear' acela mi'l îndópă
Bate'i Dómne, dacă'i poți.	Cu bureți până mai crépă.
Dómne, dacă nu'i poți bate,	Prinde'i Marcule botul
Nu'i mai slobođ'n pécate	Și mergi de'i arată codrul
Că pilda ce pilduesc	Unde cresc ciupercele
Nu mirósă a dar popesc	Bureții și hribele.
Ci mai mult a țigănie,	Pască'n pădure ciuperci
Ori a alt-fel de porcie.	Și bureți și manatârci,
Ia pe daru dela ei	Nu mânce prescuri în sat
Și'l împarte la purcei,	Dacă'i place a fi tot... tréz
Că porcii de l'or mânca	De ací, pân'a nu'nsera
Fii sigur că s'or purta	Dute Mărcuț la Cârna
Față de tótă lumea	
Și față de dumniata,	

Că acolo'i mai afla
 Un om de pănura ta.
 El se chiamă Ciocoian
 Și'i meșter și'i mult hiclean
 În arta de a fi prost,
 Ștî dăscălia de-a rost.

Ca dascăl, holteiu în flóre,
 Ține'n scólă șeđátóre
 Și beat cade din picióre,
 Apoi ar vrea se se'nsóre.

Dar' pe unde'și pasce gândul
 De câțiva ani bate vântul,
 Și parc'ar fi făcătură
 Nici o fată nu se'ndură
 De a se face dăscăliță
 Și-a trăf din trei groșiță.

Du'l Marcule undeva
 Dór li putea însura
 Du'l chiar și'n fundul lumii
 La domnișóra ciumii.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Întrebare pe răspuns călare.

— Pentru ce au conchiemat Sasii conferința lor electorală pe 5/17 Iunie, când e întunecime de sóre?

— Pentru ca Ungurii se creadă, că sórele se întunecă de mulțimea lor!

Urzică Scandalografescu.

Țiganul care 'i țigan, nu se dă pe ori-care popă, pentru-că, deși în zile de lucru se pòrtă nespălat, nepeptenat și sdrențos, în zile de serbătore însê, și cu deosebire în zile de tîrg, se spală, se țesală, tot ce are'n ladă încarcă pe el, așa încât tótă lumea'l cunoște că 'i țigan.

Din contră eu cunosc popi, care, cu tóte că pòrtă barbă, atât în servițiile chiemării lor, cât și călătorind în orașe și la tîrguri, pòrtă niște haine, în care nici dracul nu caută popă, și tótă lumea 'i jóră'n pelea gólă că's țigani. Și dór' chiar din motivul acesta atât marele Andreiu, cât și micul Șuluț, au poruncit preoților lor sub grea pedeapsă, ca în servițiile publice, mergînd la tîrguri, și la orașe, se se prezenteze într'un costum anumit prescis, adecă în reverende, pentru-ca lumea se 'i pótă deosebí de țigani, și de următorii lui Avram, Iacob și Isac!

Nu 'i așa demult decînd Șuluț cel mic și Andreiu cel mare au prescis preoților haine anumite, ca lumea se 'i

pótã deosebít de țigani și ovrei, pentru ca următorii acestor mari prelați se'și fi putut uita ce însemnătate are în viața publică principiul „forma dat esse rei“, sau pe românește „hainele fac pe om!“

Sub Șaguna cât și sub Șuluț, popa când avea se'și împlinescă datorința sa de popă, când avea se se prezenteze undeva, când mergea la oraș sau la vr'un târg, trebuia se se prezenteze în costumul său preoțesc, și dacă n'o făcea se pedepsea fără cruțare.

Ađi, sub Vancea și sub Miron, adeseori veđi în servițiile preoțești, în târguri și la orașe, preoți în costume, de care ș'un țigan uitându-se în oglindă, ori-cât de negru se fie, s'ar înroși în față.

E un scandal gr. or. și nu mai puțin alt scandal gr. cat. a vedea cum se prezentează ađi unui preoți d'ai noștrii, fără deosebire de rãbdări confesionale, în public.

Nu de mult am vėđut în piața Mediașului un individ, pe care un țeran îl imbia ca se'i cumpere o piele de ied. Eu juram, că acel individ e ovreu, dar' un prieten m'a luminat spunėndu'mi, că e popa gr. cat. din Valchid.

Pfui!

În piața Sibiiului, la tóte târgurile de săptămână și de țară, între alți nepeptenați, póte omul vedea pe popa Bostan, preot gr. or. în Reșinari, târãindu-se pe strade într'un costum atât de corespunđător stãrii sale hierarchice, încât îi mai lipsește numai un clopoțãl în mână, ș'un ciur pe umăr, ca se nu'l mai poți deosebít de cel mai de frunte corturar. Și — asta o spun între patru ochi — acest popă, s'a destins de metropolitul Miron pentru merite cunoscute tuturor, celor ce cetesc gazetele, care apar în Lună, cu brâu roșu preste buric!

Pfui!

Aşa stând lucrurile, încât cel mai din urmă țăran gr. or. și gr. cat. se rușinează de cei chemați a merge cu crucea'n frunte, eu întreb: Până-când metropoliții Miron și Vancea cugetă a mai suferi, ca preoții noștrii, în servițiile chiemării lor, în orașe și la târguri etc. se se prezenteze în costume, care dau naștere la desprețuire, și la batjocură publică?

Pfui!

Un dialog cu anonimitatea'n proțap.

- Îți gratulez la înaintarea neașteptată'n rang!
- Îți mulțămesc, și te asigur, că nici un pas nu m'a costat!
- Știu bine, că târându-te 'ți-ai ajuns scopul!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că pe la voi încă n'a ajuns epidemia căsătorii!

Seculul, de care preste 10 ani o se ne despărțim, se numește seculul luminii, dar' mai cu drept cuvânt s'ar putea numi seculul epidemiilor. Multe lumini a aprins se-seculul al 19-lea omenimii, dar' și epidemiile acestui secul au stins multor oameni lumina vieții. Vorbind numai de trecutul cel mai apropiat, omenimea a suferit de două epidemii cunoscute tuturor sub numele: „Influența“ și „Nona“. Acum de curând s'a ivit a treia epidemie: Epidemia de a se căsători.“ Câț!

După cum se scrie din New-York, o adevărată epidemie de a se căsători bântue în orașelul Claysville din

Pensilvania. Înainte de asta cu vre-o 8 luni a început se bântue acest soi de epidemie, și astăzi nu se mai află în orașelul Claysville nici un fecior și nici o fătă mare, care se nu se fi căsătorit, așa, că astăzi în întreg orașelul nu se află, decât copiii și oamenii căsătoriți. Cel mai tânăr bărbat este de 16, cea mai tină nevestă de 13 ani. Cel mai bătrân tânăr necăsătorit este de 16 ani, ear' cea mai bătrână fătă e de 7 ani. Câț!

Ce e drept, epidemia de a se căsătorî — după cum ne spun gazetele — bântue până acum numai în Pensilvania, n'o se treacă însă multă apă prin gura popilor doritori de a cânta „Isaia tănțuește“, până când acea epidemie de mult așteptată de tóte fetele părăsite va bântui și'n Transilvania, și satele învecinate. Mițuluc!

Sosind epidemia de a se însura și'n părțile nóstre va produce o revoluțiune socială cum nu s'a mai pomenit. Și, până-când omenimea din părțile nóstre a dat contra tuturor celorlalte epidemii din mâni și din picioare, pe epidemia de a se căsătorî o s'o îmbrățișeze cu mâni și cu picioare. Cu deosebire sexul, numit adeseori numai din galantărie, cel frumos, se va îmbulzi la căsătorie ca Grecii din Blaj la temniță, nu cumva epidemia se treacă iute și el se rămâie cu buzele umflate. Ba femeile nu se vor mai ferî nici de „Nona“ în speranța, că această epidemie le va adormî în brațele unui bărbat. Câț!

Altcum e și timpul suprem, ca epidemia de a se căsătorî se se arete odată și'n părțile nóstre, pentru-că o femeie la casă e pentru tot omul tot așa de lipsă ca și un cuptor. Mițuluc!

Eu nu vorbesc pro domo, deși eu încă am casă, dar' — cum dice cocóna Lazar — dracul nu culcăte! — Cine ști, dacă epidemia de a se căsătorî, se arată și în

părțile noastre, nu se află și pentru mine vr'un individ lipsit de cuptor. Mișluc!

Sosind epidemia de a se căsători și'n părțile noastre, atunci se veți țigani beți. Fetele cele bătrâne o se'i iasă cu fuste albe înainte. Călugări fără neveste, celibi văduviți, preoți cu preotese dincolo de gard, preotese avisate la popa dela plug etc., o se'i strige: Bine ai venit! Și asta cu tot dreptul, pentru-că unde'i vorba de epidemiă, acolo canónele și perd tótă valórea: Tótă lumea trebuie se se însóre, chiar și Papa dela Roma, și Patriarchul dela Constantinopol. Câț!

Ear' nu vorbesc pro domo, dar' când vorba vine la „musai“ atunci și eu fac tóte de bună voie, și care bărbat atacat de epidemia de a se căsători, ar avea norocirea a mă lua pe mine, ăla știu că nu s'ar plânge de gură dulce. De alta m'aș bucura însă eu fără măsură. Chiar se știu, că mâța nu m'ar mai cunoște, 'mi-aș sărf din piele de bucurie, când ași vedea pe proto-archimandritul Drăguței Mufti Pașa c'o mironosiță frizată după tipicul tainei a șeselea șold la șold; pe Chirilă, celibe patentat, legănânduși copii proprii; pe popa gr. or. din Cristian cununându-se cu servitórea; pe popa gr. cat. din Valchid sărutânduși țigana fără temere, că calcă canónele; pe Niculae Fărădelege mândru, că nu mai e silit a trăi în concubinată etc. Câț!

Îndată cu sosirea epidemii de a se însura, concubinatele, care, cu deosebire, în de Dumneșeu scutita eparchie alui Niculaenuvecertați, și'n satele învecinate se înmulțesc ca bureții în postul sfântului Petru, ar seca din rădăcină, procesele divorțiali, chiar și al dascălului gr. or. din Cinculmare, care dură încă de sub episcopul Moga — pardon, de sub exarchul scrófei, care a fētat în clopotul din Androchel — și-ar da de cap, ca țiganul spēndurat; cauțiuni

la măritarea fetelor după ofițiri n'ar mai trebui; nime, nici Trocarii din Brașov însurându-se n'ar mai întreba după zestre; de frica sócrelor nime n'ar mai rămânea neînsurat; mânăstirile de prisos fiind, s'ar putea vinde la tobă; popii ne-ar răguși cântând „Isaia tăntuește“; móșele s'ar bucura de o recoltă mănósă etc. etc. Mițuluc!

Și dacă e adevărat ce ne povestesc gazetele despre epidemia de a se căsători din Pensilvania, că toți bărbații, care sau despărțit de neveste, și tóte femeile despărțite de bărbați sau pribegite, se reduc la „status quo ante“, atunci se auți banda Calicului cântând în strada Pintenului, a verzelor. Mițuluc!

De aceea, Dómnă adù epidemia de a se căsători și în părțile nóstre, ca Dr. Mihu se nuși mai tot așede zvicherul pe nas uitându-se pasiv la fete; ca Vuța lui Țițoiu se nu mai ducă dorul după archierei; amploiații Albinei se nu se mai bucare singuri de dreptul de pensiune; copii nelegiuți se nu se mai sfiască a striga „tată“ etc. etc. Câț!

Tóte ca tóte, însă venind epidemia de a se căsători și'n părțile nóstre, eu una, cu cea mai mare bucurie m'ași uita la Galaczi Pap János, cum îl chinuie acea epidemiă, de vreme ce acest jidov rădăcitor în pustiile tainei a șéselea, numai de acea temere nu se însoră, că, dacă nevéstă-sa ar mânca mai mult decât el, deloc s'ar spëndura! — Câț!

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Tot omul se suie atât de sus, cât îi ajunge scara,
ce 'i-a făcut sôrtea, mai sus nu se pôte!

* * *

D'un timp încóce se nasc în România sumetenie de
gazete, care latră multe, dar' nu știu nimica!

* * *

Ranguri, decorațiuni și titluri, au adeseori pentru ade-
vărata onóre individuală asemenea valóre, ca și ceapa furată
pentru post!

* * *

Atâta cunoștință de oameni manifestează Tribuniștii,
în organul lor de publicitate, încât bieții de ei, ca mâne,
o se móră fără cunoștința de sine!

* * *

Mulți își îmbracă sărăcia în haine atât de serbătorești, de cugeți că'i bogăție!

* * *

„În lume era, și lumea printrênsul s'a făcut, și lumea pe el nu l'a cunoscut“ — așa vor dice ađi mâne Tribuniștii despre Tribuna, cum odinióră, evangelistul Ioan a đis despre Christos. Deosebirea e însê, că până când lumea pe Christos, până era în lume, într'adevêr nu l'a cunoscut, Tribuna și după ce va părăsî această lume, tot necunoscută nimica va reprezenta!

* * *

E ușor a fi stăpân preste slugi, care nu cer simbrie la Crăciun, dar' greu pentru sluga, care servind tot anul crede, că stăpânso îi va plăti simbria la Crăciun, și se vede încelat!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Femeile, care prin vâpsăli măestrite își fac roze în obraz, acelea de rușine sigur nu se mai înroșesc!

* * *

Omul sigur în pozițiunea sa socială n'are lipsă de înălțare!

* * *

Nici un măgar nu rînciază când vede un bou, singur kulturegyletiștii nu întreabă după atestatul de origine, când rînciază patrioților de cinci pițule „élyen!“

* * *

Când veđi la care celebritate au ajuns Tribuniștii, nu'ți mai spargi capul, ca se devî celebru!

* * *

Lenea e mama sărăcii, și doica păduchilor!

* * *

Oamenii ajunși la etatea, în care numai un părete de grosimea hârtii îi mai desparte de cântarea: „Vecinica

lui pomenire⁶, numai de două lucruri se căesc: Unii de ceea ce au făcut, alții de ceea, ce au întrelăsat a face!

* * *

Multă filosofie zace în ȕisa ,voiește și vei putea⁶, dar' mai multă în ,a voi ceea ce trebuie se faci!

* * *

Stăpânul adevărat nu se cunoste după porunca ce o dă, ci după modul cum 'i se împlinește porunca!

* * *

Nimeni nu'i strică inimicul său atâta, câtu'i strică ceea-ce el face sau întrelasă a face!

* * *

Vor ȕice — sum sigur — și kulturegyletisti ,Tatăl-nostru⁶, dar' nu ca se se îplinească voia lui Dumneȕeu, ci a lor!

BCU Cluj / Centrul Universității Library Cluj

Lumea aceasta e plină de clucse, și de aceea e vai de omul, care are minte de cloșan și de șórece!

* * *

Numai prostul dă cu pumnul în mărăcine!

* * *

Ascundeți inima de femea, care vrea se 'ți-o câștigel cu ochii!

* * *

Nici odată nu vorbi în genere rău de femei, că tóte îți sar în cap, de singuraticel poți însel vorbi ori-cât de rău, că tóte celelalte îți aplaudează!

Bărbatul ascultător.

Muerea: Ascultă de mine Tódere, nu te du ađi la cârcimă, că ear' ți cheltuiești banii, ș'apoi vi beat nóptea târđiu acasă, și sperii copii!

Bărbatul: Bine! Ca se'ți fac odată și ție pe voie, ađi o se mă îmbět acasă!

Sfatul mamei.

„Nu te mărita tu draga mea, că măritatul e o nebunie; remâi tu ca mumăta fătă bătrână!”

Amoresatul disperat.

Amoresatul: Așa, dumniata te măriți după altul?!

Domnișóra: Da!

Amoresatul: Of, asta'i pentru mine cea mai mare lovitură! Tótă speranța mea e perdută; mie se nu'mi mai fie iertat a te adora, a te iubi?

Domnișóra: Cine 'ți-a spus dumitale asta?

D-lui R. în V.: Ți s-a spus că ai ars, și eu te cred. Ți iert abonamentul. Primește sincera mea compătimire. În viitor, dacă s'ar întâmpla se mai arzi, ceea-ce eu nu ți doresc, îngrijește se arzi după ce vei fi plătit abonamentul!

D-lui X. în C.: Renegatul, despre care mi scrii, se pare ați fi superior, și de aceea te temi a te subscrie cu adevăratuți nume. Pentru mine renegatul d-tale e prea inferior, ca se mi mănjesc hârtia cu el. Renegații — se ști — sunt păduchi naționali, care și caută hrana pe corpuri antinaționale. Apoi Dumnezeu, care a făcut mâța, ca se mănânce șoreci, pe Italianii, ca se mănânce mâțe, în înalta sa înțelepciune, a îngrijit ca și păduchii se aibă din ce trăi!

D-lui H. în O.: Spune dascălului se achețe dascăliței clopot la gât, ca s'o audă când merge'n oprit. Mie comunică mi fapte adevărate, presupuneri nu acăț de limba clopotului.

D-lor corespondenți: Iară și iară. Corespondințele anonime le pun, fără număr, în archiva flacărilor. Scriindu mi adevărul, subscrieți'l, și lăsați apoi se mă spëndure pe mine, eu nu vă tradez.

Punga Calicului

fără fund fiind, stă pentru toți cei-ce vreau se aboneze mereu deschisă. Abonamentele se primesc în toate zilele, fie'n post, fie'n dulce, în zile de lucru, ori de serbătoare, mai bucuos însă, când se trimit regulat. Suprasolvirile se cuitează publice în țiarul „Țineți Gura“. Se ține cont și de principiul: Dela abonenții calici mai puțin, dela Dumneșeu bogatul mai mult! Restanțele, în lipsa de șunci, și șuşeli, le punem la fum, ear' pe restanțieri bucuos 'i-am pune'n F....!

Țiua de 1 Ianuarie e Crăciunul, cea de 1 Iulie Paștile Calicului, ear' 1 Octobree țiua tuturor sfinți calici, care se rógă lui Dumneșeu, ca prelângă pânea de toate zilele, se le plătească și abonamentul la Calicul.

De ađi într'o lună sunt Paștile Calicului, și abonenții, care n'au ouă roșii, ne pot trimitte și găini ori cocoși. Pe popa Cocoș din Cincul mic, prea bătrân fiind, nu'l primim în prețul abonamentului!

Primim abonenți pe lună cu 30 cr., pe un pătrar de an cu 75 cr., pe o jumătate de an cu 1 fl. 50 cr., pe un an cu 3 fl. — Pe abonenții dedați a primí, dar' nu și a da, îi dăm.....!

Abonamentul se pôte plăti necondiționat în argint, și'n aur, în hârtii însă numai de acele, care se primesc la toate cassele staturilor europene, și ale Calicului.

Cu exemplare complete dela începutul anului putem servi în număr mult mai mare decât sperăm că vor afla mușterii.

Abonați toți cei-ce voiți se rîdeți, și dacă chiar nu voiți a abona, trimitteți cel puțin abonamentul la :

Administrațiunea Calicului.